

Πῶς λέγεται τὸ τέμενος, ποῦ κάθε στρουγγα μπαίνει,
 κι ἂν βγάλης ἓνα γράμμα του βαθεῖα πληγή σημαίνει;
 Πῶς εἰμπορεῖς νὰ κοπανᾷς καθουριστὸν ἄρα;
 ποῖον τὸ μόνον ὄνειρον παντὸς κηφναριού;
 πότε τὰ ψέρια βγαίνουνε χαρούμενα ἴσθι ξέρα;
 ὅποια σχέσις μεταξὺ Ζαήμη καὶ φαρσού;

Πῶς ἔμπορεῖς νὰ κυνηγήσῃς μὲ τὸν ἀραμπᾶ λαγός;
 πῶς ἔμπορεῖς νὰ μὴ κοιμάσαι τὰ νυκτέρια ἴσθι Βουλῆς;
 ποῖα γράμματα ἀπαρτίζουν ἕναν πρῖν Πρωθυπουργό
 μὲ ρεπούμπλικα, σακίκι, καὶ κατάχρυσο μαλλί;

Ποῖο καράβι φτερωτὸ
 εἶναι τώρα σὲ ταξειδί;
 τί σημαίνει τὸ ρητό;
 κῆρὸ ἴσθι λάδι, τρεῖς ἴσθι ξυδί;»

Ποῖος νυράδων κυνηγός
 δὲν ἐτσάκωσε πούλι;
 ποῖος πρῆνι Ὑπουργός
 τριαντάφυλλον ὄηλοι;

Ποῖα κυρία ἴσθι μπαλκόνι
 μὲ τὴν πόλκα τῆς μαλλίνου;
 ποῖα τετράποδα γκαρίζου;
 κᾶν μεγάλα κᾶν μικρά;
 τί πετούμενα μαυρίζου
 καὶ φωνάζου κᾶ κᾶ κᾶ;

Ποῖος τοῦ Βόλου Βουλευτῆς ὁμοιοκαταληκτεῖ
 μ' ἄλλον Βουλευτὴν τοῦ Βόλου, τὸν Ἀντώνη τὸν Καρτάλη;
 σὲ ποῖο μέρος γερούσια πολεμάρχων ἐλεκτική
 ὄηλος τοὺς πολέμου κρίνει συμπεράσματα νὰ βγάλη;

Τί πολὺποιον τῆς θαλάσσης δευμβόλιζε τὸν Στόλον
 ὅταν τόσσαι ναυμαχίαις τὸν ἐλάμπρυναν μεγάλαις;
 ποῖον τ' ὄρυκτὸν ἐκείνου, ποῦ σπουδαῖον παίζει ρόλον
 ἴσθι Ρωμηῶν τῶν νεωτέρων τῆς πολεμικαῖς φευγάλαις;

Ποῖα βρωμερὰ ζῶφια τὸ κρέας μαγαρίζου;
 πότε τοὺς ἀρεντάδες των οἱ σκύλοι δὲν γνωρίζου;
 γιατί παραξενταίνεται κανεὶς τὸ καλοκαιρί;
 ποῖας φυλῆς ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει;
 ποῖον λαὸν ἀδέξιοτενον τὸν ἐπλάσεν ἡ φύσις
 νὰ θραυῖ μὲς ἴσθι κασφερὲν δεσμὰ δεσμῶν κ' ἀλύσει;

Πῶσα τῆς γλώσσης, τὰ μακρὰ καὶ πῶσα τὰ βραχεῖα;
 πῶς βγαίνει ἀρχαίφιλος σουρροποῖον ἀρχαία;
 ποῦ πάει τόσον φώσφορον ἄνθρωπον λογιστάτων;
 ποῦ συνεθίζου οἱ Ρωμηοὶ νὰ κάνουν τὰπαντὰ των;

Ποῖος ἔπρεπε φιλόσοφος ἀρχαῖος ν' ἀναζήσῃ
 μὲς ἴσθι κοσμίαν γενεὰν Μενίππων ὀξυφώνου;
 ποῖος μὲ ἴσθι λιγώτεραις γραμματαῖς ἔμπορεῖ νὰ ζωγραφίσῃ
 πέντε μεγάλα φάσκαλα πρὸς χάριν τῶν συγχρόνων;

Αὐτὰ λοιπὸν εἰς τὸ κοινὸν προτείνουμεν πρὸς λύσιν
 συνάδουσα μὲ τῶν Ρωμηῶν τὸ πνεῦμα καὶ τὴν φύσιν,
 οὐδ' ἔχομεν παντάπασιν μικρὰν ἀμφιβολίαν
 πῶς ὄλο: θὰ τὰ λύσετε μὲ τὴν ἐυκολίαν.

Ἐνας Ἑγγλέζος δοδαρὸς κ' ὁ Φαδουλιῆς ὁ ζωηρὸς.

Φ.—Καὶ λοιπὸν, Τζῶν Μπόυλ Ἑγγλέζε, ποῦ πονεῖς τὴν Ἑγ-
 [γλιτέρα,

θέλεις ὁ Ζουμπέρ κ' οἱ Μπόρς νὰ κοποῦνε πέρα πέρα;
 πλήρωσε κ' ἐμὲ νὰ πάρῃς τὸν νταή σταυρατὸ
 Χαηλάντερ, Βολοντάρ ἴσθι Ἀγγιλίας τὸν στρατό.
 Ἄν τοὺς Ἀγγλους δὲν συνόραμον τῶν Ρωμηῶν σταυρατετο
 θὰ γαθῶν ἀδίκως Ἀέροδο καὶ παράδες δυνατοί.

Πλήρωσε νάλθω μαζὶ σου τὸν ἀδόξαστο ν' ἀλλάξω
 κάθε Μπόρς μαχητοῦ,
 τένη μι τοῦ κῆρ ὀη μάνυ, πάρε με γιὰ νὰ φυλάξω
 τὸ ταμεῖο τοῦ στρατοῦ.

Ἄη γὰρ, Ἑγγλέζε, μῆην, ἤμου ἴσθι Μακεδονία
 κ' ἄμολουσα μπαταριαῖς κατὰ τὴν Καραμπουρνία,
 ἔντ ἀφτερουόρς, κατόπιν μὲ καμπόσουσ ποδαράδα
 ἴσθι Φιλιππιάδα.

Ὅρὲ κόττα φουστάνελα καὶ φλοκάτα καὶ τσαρούγι...
 ποῖος Ἑγγλέζος, ποῖος Σικωταῖος τέτοιο νταϊλίκο σῶχει;
 Κύττα καὶ τὸν Περικλέτο καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς νταῆδες,
 ροῦλ Μρετάνια, ζήτω ζήτω, τοὺς λεοντιδεῖς τοὺς εἰδες;
 ἕνας ἀπὸ τούτους εἶμαι σὺν μὲ πιάση τὸ μπουρίνι
 κ' ἐν πολέμω κ' ἐν εἰρήνῃ.

Ὅρὲ πρὰ νὰ δῖνης λίραις, ὀρὲ πρὸς κ' ἐγὼ νὰ πέρνω,
 καὶ τοιμάρια Μπόυρς νὰ γέρνω.

Ὅρὲ πρὰ νὰ κᾶνης ἔτσι,
 πρὰ ν' ἀπλῶνης τὸ ποδάρι,
 πρὰ νὰ τρῶς τὸ κοκορέτσι,
 νὰ βαρῆς καὶ τὸ γιογκάρι.

Ὅρὲ πρὰ νὰ τρῖνης μέσα φύκα φύκα κευραμῖνα,
 πρὰ τὸν κλέφτικο νὰ σέρνης ἴσθι ραχοῦλα τοῦ βουσοῦ,
 πρὰ κ' ὁ διάολος νὰ πέρνη τὸν πατέρα καὶ τὴν μάνα
 κάθε Μπόρς στραβοκῆνη, καθενὸς Ἀφρικανό.

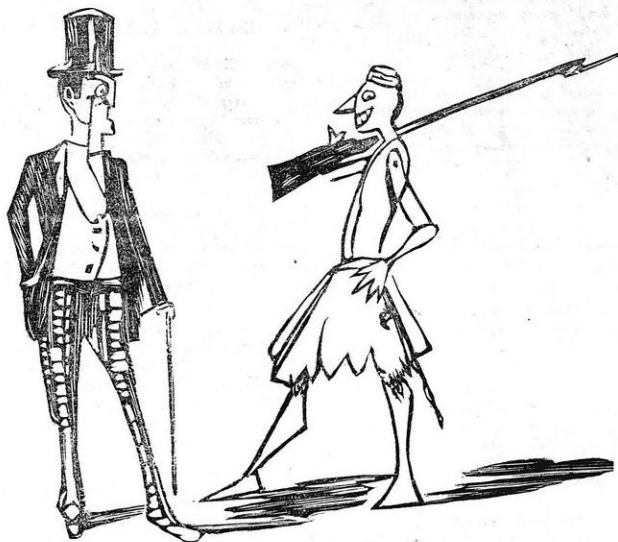
Πρὰ νὰ πάμε ἴσθι Ὁράγγη
 νὰ τοὺς πάρωμε φαλάγγι,
 πρὰ νὰ τρέχῃς νὰ χουγιάζῃς,
 πρὰ τὸ δαμασκὶ νὰ βγάζῃς,
 καὶ παπούτσι νὰ τὸ κόβῃς καὶ νὰ σκούζῃς λέρ μπαλέρ
 καὶ νὰ πιάνης τὸν Ζουμπέρ
 νὰ τὸν φέρνης ἴσθι Ὀυάτ...
 γιές, βέρυ γουέι, ὀραῖτ.

Νὰ γελᾷς μὲ τοὺς χαλιόδες,
 νὰ μουνιζῶνης τὰ τσοφιαῖα,
 καὶ νὰ φίνεσαι ἴσθι Ἀκίδες,
 ἴσθις μπουτιγκαῖς, ὅττα μπουτιγκαῖα.

Πρὰ τὰ δόντια νὰ τροχιζῃς,
 ρεμπελιὸ νὰ βασιλεῖς,
 πρὰ τὸ πλιάτσικο ν' ἀρχίζῃς
 κ' ἡ ρεμουλκὰ νὰ δουλεῖς.

Πρὰ νὰ λῆς τοὺς ἄλλους βοδία,
 ποῦ πεθαίνουνε ὀλοῖνα,
 πρὰ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ πόδια,
 πρὰ νὰ φεύγῃς μὲ τὰ τραῖνα.

Πρά νά κρύβης 'στό σελάχι
 ὅ,τι τύχη κι' ὅ,τι λάχη,
 ἐντὶ νότ' ἢ φάρδιγκ, ἤγουν 'στοῦ πολέμου τὴν ἀντάρα
 νὰ μὴ μείνῃ μιὰ πεντάρα.

Πρά νά βλίπης σάν πανοῦκλα
 τὸν πιζό καὶ τὴν καθβάλα,
 πρὸ τοῦ Κροῦγερ τὴν χεροῦκλα
 νὰ τὴν κόβης μὲ τὸ πάλα,
 καὶ 'στοὺς ὄρους νὰ τὴν σίρνης
 μολυβένια καὶ ξερῆ,
 καὶ πεσκέια νὰ τὴν φέρνης
 γιὰ τὸν μπάρμπα Θεοδώρ.

Πλήρως νάθω μαζί σου, κύρ 'Εγγλίζε πῶς σὲ λέν,
 νὰ μὲ πᾶς 'στὸν Ρόδδερς Μπουλλερ καὶ τὸν Λόρδο Τσαμπερλαίν,
 νὰ μὲ πᾶς κι' εἰς κάθε Λόρδο, ποῦ πολέμου κότεί ράθει,
 νὰ τὸν σκιάζω μὲ τὴν λόρρα τῆς ζυλένιας μου κοιλιάς,
 κι' ἡ φυλὴ τῶν 'Αφρικάνερς μιὰ φορὰ νὰ καταλάθῃ
 τί θὰ 'πὶ Σταυραετάνερς, Τσαρουχάνερς καὶ Τσολιᾶς.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Νέον 'Ημερολόγιον τοῦ Σκόκου, τεύχος πρῶτης,
 ποῦ 'στὰς σελίδας του σφριγᾷ καὶ σφιγ' ἡ λογιότης,
 ἄβρα, πεζῶ, ποιήματα, κι' εἰκόνας ποικιλία,
 καὶ πρόσωπα διαπρεπῆ πολλῶν ἐξοχοτήτων,
 τὸ κάνουν πρῶτον ἀληθῶς 'στὰ πρῶτα τὰ βιβλία
 καὶ κόσμον βιβλιοθηκῶν ἐκ τῶν ἀπαραιτήτων.

Τὶ Λεξικὸν Ἑλληνικὸν θαυμάσιον ἐκδίδει
 ἐκείνο τὸ Κατάστημα τὸ τοῦ Κωνσταντινίδῃ.
 Τύπος καὶ χάρτης ἐκτακτός, κομψότατον τὸ σχῆμα,
 πολὺτιμον πραγματικῶς ἐφίδιον καὶ κτήμα.

Ὁ ρέκτης 'Αραβαντινός,
 'Ασκληπιάδης μας δεινός,
 ὀγκώδη τόμον ἔγραψεν ἀντάξιον βραβείων
 περὶ τῶν μικροβίων,
 ποῦ ζοῦν ἄρατα παντοῦ τῆς οἰκουμένης ὅλης,
 ἐκδίδει Κάρλος ὁ Μπιχ, γνωστός βιβλιοπώλης.

Τὸ γραφετόν τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλατίκια πατριώτου,
 ἀριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.